

ROMÂNIA

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PARCHETELOR MILITARE
BUCUREȘTI, Bd. Libertății, nr. 12-14 sector 5,
cod poștal: 050706/040129; tel. 021/3193833, 021/3193856
fax 021/3193889, e-mail: sesizare@mpublic.ro
Operator date cu caracter personal nr. 3883
DOSAR NR. 32/P/2014

DECLARAȚIE DE MARTOR

Anul 2015 luna 05 ziua 07

Nume: **CREANGĂ**

Prenume: **MIHAIL**

Posesor al carte de alegător nr. 1982759, CI seria RR nr. 529177, C.N.P
1380825400447

Numele și prenumele purtat anterior -

Porecla

Data nașterii: anul 1938 luna 08 ziua 25

Locul nașterii: Mun. București, sector 1

Numele și prenumele tatălui: Creangă Gheorghe

Numele și prenumele mamei: Creangă Domnica

Cetățenia: română

Starea civilă: văduv

Situația militară: stagiul militar satisfăcut (degradat militar)

Studii: liceale și Școala militară

Profesia ori ocupația: pensionar

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

Locul de muncă -----

Domiciliul și adresa unde locuiește efectiv (reședința) BUCUREȘTI, str. Sg. Nițu Vasile, nr. 46, bl. 4, sc. 2, et. 1, ap. 28, sector 4

Adresa aleasă pentru a-i fi comunicate actele de procedură BUCUREȘTI, str. Sg. Nițu Vasile, nr. 46, bl. 4, sc. 2, et. 1, ap. 28, sector 4

Calitatea procesuală anterioară în cauză MARTOR

Raporturile dintre martor și subiecții procesuali principali (*membre de familie sau fost soț al suspectului, inculpatului, persoanei vătămate ori al celorlalte părți din procesul penal, dacă se află în relații de prietenie sau de dușmănie cu aceste persoane*) NU SE AFLĂ ÎN RAPORT CU SUBIECȚII PROCESUALI PRINCIPALI

Paguba suferită în urma săvârșirii infracțiunii --

Alte date pentru stabilirea situației personale --

Mi s-a adus la cunoștință că urmează să fiu audiat în calitate de martor cu privire la acțiunile represive și sistematice desfășurate împotriva lui URSU GHEORGHE EMIL în perioada când acesta a făcut obiectul urmăririi informative și judiciare pentru acte sau fapte considerate ostile regimului comunist.

Mi-a fost adusă la cunoștință obligația de a da declarații conforme cu realitatea, atrăgându-mi-se atenția că legea pedepsește infracțiunea de mărturie mincinoasă, precum și celelalte dispoziții prevăzute de art. 120, art. 125 și art. 130 din C. proc. pen.

Înainte de a fi ascultat ca martor am depus jurământul religios/declarația solemnă:

"Jur că voi spune adevărul și nu voi ascunde nimic din ceea ce știu. Așa să-mi ajute Dumnezeu!" _____ (semnătura martorului)

"Mă oblig că voi spune adevărul și nu voi ascunde nimic din ceea ce știu." _____ (semnătura martorului)

Declar următoarele:

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

Am absolvit Școala Militară de Ofițeri de pe șos. Olteniței din mun. București, în anul 1958, specialitatea miliție. După terminarea școlii și până în anul 1980 am lucrat în cadrul Serviciului independent filaj, investigații și urmăriri.

În anul 1980 am fost mutat la cerere în cadrul Direcției Cercetări Penale – Compartimentul arest. La acea dată arestul era al Miliției Capitalei, dar deservea Inspectoratului General al Miliției. Aveam gradul de maior.

Șef al Direcției Cercetări Penale era col. Scarlet, iar șef al arestului era col. Alecu Ion. Colonelul Alecu provenea din cadrele securității.

Din câte știu, în anii '70 știu că arestul a fost împărțit în două, respectiv securitatea și-a creat propriul arest și miliția propriul arest. Până atunci, arestul aparținea de securitate. O dată cu această nouă organizare au fost preluați ofițeri și subofițeri de la securitate care au deservit arestul miliției, în continuare. Printre aceștia se afla și col. Alecu, dar și subofițeri pe care eu i-am mai prins în cadrul Compartimentului arest.

După ce mi-am început activitatea în această structură a arestului mi s-a și concretizat informația că în cadrul arestului se folosea tehnică operativă.

Tehnică operativă era deservită de subofițeri proveniți din structura de securitate. La etajul unde își aveau birourile șefii Direcției Cercetări Penale se aflau, inițial, 3 birouri unde era instalată tehnică operativă de ascultare și redare.

Tehnică operativă de ascultare era instalată în zona așa zisă a „arestului mare”. După câte știu, în toate camerele din această zonă era instalată tehnică operativă de ascultare și redare. În zona „arestului mic” zis „Catanga” nu știu dacă era instalată tehnică operativă de ascultare.

Compartimentul T.O. era deservit de subofițerul Nicolae George, pe care l-am cunoscut când am venit în cadrul serviciului în 1980 și care, atunci când m-am transferat la Serviciul control în 1993 l-am lăsat acolo.

Acesta era persoana care se ocupa de partea operativă și tehnică a compartimentului, fiind ajutat și de alți subofițeri. Îi mai amintesc aici pe Rizea Ilie, Turcu, Isac, mai erau și alții dar nu îmi mai amintesc numele lor.

Cu toate că erau în structura arestului, cei din Compartimentul tehnic răspundeau direct în fața locțiitorului direcției, respectiv a col. Tudor Stănică și, după ce a ajuns șeful direcției, tot el s-a ocupat de acest Compartiment tehnic.

Elemente de detaliu a muncii celor din Compartimentul tehnic nu cunosc.

Ceea ce pot spune este că documentele pe care le produceau erau trecute în registre și se predau, în principal, col. Tudor Stănică, locțiitorul direcției, care le dădea mai departe celor care aveau nevoie să le folosească, pe bază de semnătură, iar după consultare reveneau lucrările, la fel, se semna de primire și se arhiva.

Pentru că nu lucram direct cu cei de la Compartimentul T.O nu știu dacă aveau și un registru de consemne, dar teoretic ar fi trebuit să aibă.

În ceea ce privește arhivarea acestor documente, după câte știu, în acea perioadă ele erau preluate la Serviciul operativ, loc unde erau transmise și documentele privind informatorii.

Cu privire la activitatea de muncă informativă în arest declar că, atunci când era introdusă în arest o persoană noi nu știam dacă este sau nu informator și pentru munca operativă în arest, dacă era cazul, noi recrutam dintre deținuți informatori. Pentru persoanele recrutate făceam o verificare la evidența operativă și aflam dacă erau în baza de date ca informatori. Dacă erau îi foloseam, iar dacă nu erau le întocmeam documentele obligatorii pentru a fi luați în evidența operativă (angajament și mapă informator).

Cu siguranță deținuții Clită Marian și Radu Gheorghe zis „Gicuță” îmi amintesc că erau informatori. Despre Clită Marian știu că era informatorul ofițerului Danciu Florin. La acea dată acesta avea gradul de colonel și lucra în cadrul arestului, iar ulterior, în a doua jumătate a anului 1985, a trecut la un serviciu din Direcția Cercetări Penale, cred că Serviciul IV control.

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

Mapele informatorilor erau trimise la evidența operativă locul unde ajungeau și notele operative pe care aceștia le dădeau și erau consultate de cei care le solicitau, iar la arest rămânea doar o evidență nominală a acestora.

Fac precizarea că ajutorul meu era cpt. Ungureanu Marian.

Informatorii din arest erau scoși doar de mine și de adjunctul meu, Ungureanu Marian, iar scoaterile se consemnau în registru. Pregătirea informatorilor tot noi doi o făceam.

Referitor la Ursu Gheorghe Emil știu că a fost încarcerat în baza unui mandat de arestare a unei procuraturi din București, dosarul lui fiind la șeful de schimb și eu împreună cu Tudor Stănică am stabilit camera unde va fi încarcerat. După câte îmi amintesc camera în care a fost introdus a fost cea cu numărul 18.

În momentul în care s-a stabilit camera în care va fi încarcerat, șeful meu direct, col. Tudor Stănică, mi-a comunicat că Ursu Gheorghe Emil este anchetat de securitate și că „nu este treaba noastră”. Am înțeles că Ursu Gheorghe Emil nu este cercetat de direcție, ci de către securitate.

După introducerea lui Ursu Gheorghe Emil în camera 18 nu m-am mai preocupat de situația lui. Nu pot preciza cu exactitate după cât timp am fost chemat la locțiitorul direcției col. Tudor Stănică, care mi-a ordonat să-l duc pe Ursu Gheorghe în altă cameră. Eu aveam asupra mea graficul camerelor cu arestați și împreună am stabilit camera.

De astfel, decizia de mutare a deținuților dintr-o cameră în altă și stabilirea camerelor o luam împreună cu locțiitorul direcției și, astfel, dumnealui știa exact locul în care se află deținuții, în fiecare cameră. Eu îi spuneam colonelului Tudor Stănică cine sunt deținuții și cu ce probleme sunt în arest, având în vedere graficul pe care îl aveam asupra mea și unde erau trecute aceste date, în special structurile operative care aveau în anchetă pe acești deținuți. Ordinul de mutare a unui arestat dintr-o cameră în alta îl comunicam verbal șefului de schimb, care îl executa și îl consemna în registru.

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

Mi s-a prezentat astăzi, la Secția Parchetelor Militare, Registrul de predare-primire în arest, pe schimburi, din anul 1985 și apare în multe procese-verbale de predare-primire a schimbului mențiunea că un arestat din arestul Direcției Cercetări Penale se află în arestul Direcției a VI-a a securității. Nu găsesc o explicație a acestei mențiuni, dar dacă consemnarea apare înseamnă că, cu aprobarea conducerii direcției un arestat de drept comun a fost ținut în arestul securității.

Cu privire la procedura de scoatere la anchetă a persoanelor încarcerate în arestul Direcției Cercetări Penale menționez că, ofițerul anchetator dădea telefon șefului de schimb, comunica numele arestatului solicitat pentru anchetă și solicita aducerea acestuia în birou. Arestatul era condus de unul din subofițerii de la arest în biroul ofițerului anchetator și îl preda acestuia din urmă în schimbul unui bon de scoatere, semnat de anchetator. Numai în situația în care arestatul era solicitat de o altă persoană din cadrul direcției decât anchetatorul, bonul de scoatere trebuia aprobat de șeful de serviciu al lucrătorului care solicita scoaterea.

După terminarea anchetei, lucrătorul de miliție solicita șefului de schimb de la arest prezența unui subofițer care să preia arestatul. Evidența scoaterii arestaților din arest se ținea într-un registru special, în care erau trecute ora scoaterii și ora introducerii în arest.

În perioada în care persoana scoasă din arest se afla în biroul anchetatorului sau a altui lucrător de miliție care a solicitat scoaterea acestuia, lucrătorii din Compartimentul arest nu cunoșteau și nu puteau să cunoască activitățile desfășurate cu persoana arestată, fiind posibil să plece în teren sau să plece pentru desfășurarea unor activități în exteriorul direcției sau chiar să fie condus la alte organe de cercetare, inclusiv la Direcția a VI – a din Departamentul Securității Statului.

Personal nu l-am scos niciodată din camera de arest pe Ursu Gheorghe Emil și, cu atât mai puțin, nu l-am condus în biroul șefilor ierarhici sau în biroul vreunui anchetator din cadrul Direcției a VI – a a securității.

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

Nu știu dacă Ursu Gheorghe Emil a fost scos din camera de arest de către locțiitorul meu în urma solicitării conducerii direcției sau a anchetatorilor din cadrul Direcției a VI – a a securității. Cu certitudine acesta nu mi-a spus, dar nici nu l-am întrebat niciodată intrucât, așa cum am afirmat anterior, din momentul introducerii în arest a lui Ursu Gheorghe Emil, șeful meu direct, col. Tudor Stănică, mi-a spus că Ursu Gheorghe Emil este anchetat de securitate și nu este treaba noastră.

Menționez că, era foarte posibil ca un arestat din cadrul Compartimentului arest al direcției să fie condus la Direcția a VI – a a securității pentru a fi anchetat.

Arăt că, în camera 18 a arestului era instalată tehnică operativă.

Conform evidențelor aflate la dosar am constat că arestatul Ursu Gheorghe Emil, începând cu data de 18.10.1985 a fost mutat, în camera 30, împreună cu arestații Clită Marian și Radu Gheorghe.

Astăzi mi s-a prezentat originalul Registrului pentru anchetă întocmit de Compartimentul arest al Inspectoratului General al Miliției pentru anul 1985, iar la fila 94 este menționat faptul că în data de 18.10.1985, în intervalul ora 09:30-10:03, arestatul Clită Marian a fost scos din camera de deținere la solicitarea mea.

Față de această situație nu am nicio explicație, nu-mi aduc aminte care a fost subiectul discuției mele cu arestatul Clită Marian.

Din același registru privind evidența scoaterilor la anchetă, rezultă că în perioada septembrie-noiembrie 1985 arestatul Clită Marian a fost scos din camera de deținere în mai multe rânduri la solicitarea mea, o parte dintre aceste scoateri având loc în perioada în care Clită Marian era încarcerat cu Ursu Gheorghe Emil. Nu-mi aduc aminte dacă discuțiile mele cu arestatul Clită Marian l-au vizat sau nu pe Ursu Gheorghe Emil; din câte știu Clită Marian nu a întocmit nicio notă informativă privind pe Ursu Gheorghe Emil care să-mi fie mie predată.

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

De asemenea, mi s-a prezentat Raportul de pedepsire întocmit în data de 15.10.1985 de subofițerul supraveghetor plt. Alexa Ion, în care acesta a consemnat că arestatul Ursu Gheorghe Emil ar fi săvârșit următoarele abateri: „nu respectă programul ordonat în camera arestului, are o comportare necorespunzătoare față de subofițerii din post și sfidează cadrele din cadrul conducerii direcției prin modul lui de comportare”. Acest raport de pedepsire are avizul medical prin semnătura plt. Anghel Vasile, subofițer asistent și acordul lucrătorului de cercetări penale. La rubrica șeful compartimentului apare semnătura executată de mine, acest raport fiind în final aprobat de locțiitorul șefului direcției, col. Tudor Stănică. Îl legătură cu acest raport de pedepsire arăt că, mi-a fost prezentat de șeful de schimb, pe raport fiind semnăturile lucrătorului de CP și ale subofițerului asistent medical, eu am fost de acord cu propunerea de pedepsire a lui Ursu Gheorghe Emil astfel încât, în final, am înaintat acest raport locțiitorului șefului direcției care l-a aprobat.

Din câte îmi aduc aminte camera de izolare era situată pe holul mic al arestului, în apropierea zonei „Catanga”, iar la vremea respectivă în această cameră exista doar un pat care în cursul zilei era ridicat la perete, astfel încât arestatul putea sta doar în picioare sau se așeza direct pe podea. Nu știu ca arestatul nostru Ursu Gheorghe Emil să fi fost legat cu cătușe la mâini în perioada celor trei zile în care a executat această pedeapsă; din câte îmi aduc aminte sistemul de prindere a mâinilor în cătușe și legat de perete a fost montat în această cameră mai târziu. Menționez că nu era nicio diferență între izolare și izolare severă, pedeapsa executându-se în aceleași condiții.

Menționez faptul că, din arest se putea ieși direct în curtea Direcției a VI – a a securității printr-o ușă pe care o foloseam pentru transferul arestaților la penitenciar. Nu am cunoștință ca această ușă să fi fost folosită pentru conducerea unor persoane din arestul Direcției Cercetări Penale în sediul Direcției a VI – a a securității. Nu cred să fi fost scos vreun arestat pe această ușă, întrucât presupunea trecerea prin curtea Direcției a VI – a, unde mai erau și alte instituții.

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

Apreciez că, în măsura în care un arestat încarcerat în Compartimentul arest al Direcției Cercetări Penale a fost condus la Direcția a VI – a a securității, cel mai probabil, a fost folosită ușa de legătură din interiorul direcției, de la etajul 2. Menționez că biroul col. Știr era chiar la etajul 2, lângă ușa de acces către Direcția a VI – a a securității. Cred că și mr. Popescu Florea avea biroul pe același palier.

Este posibil ca în momentul în care a fost scoasă situația privind scoaterile din arest ale lui Ursu Gheorghe Emil pentru a fi comunicată Parchetului Militar, col. Știr Mihai să-și fi exprimat nedumerirea afirmând că el nu l-a scos din arest niciodată pe Ursu Gheorghe Emil. În prezent nu îmi mai amintesc.

În perioada în care Ursu Gheorghe Emil se afla încarcerat în zona arestului mic „Catanga” îmi amintesc că lt.col. Damian Constantin, asistent medical și el, mi-a relatat că Ursu Gheorghe Emil ar avea probleme medicale. Eu i-am spus să ia legătura cu doctorul Radu și să le comunice și celor de la securitate această problemă, fiind anchetatul lor. Nu-mi mai amintesc dacă mi-a raportat că ar fi executat acest ordin, dar cu siguranță a executat ordinul.

Într-o zi de duminică am primit telefon acasă de la asistentul Anghel Vasile, care mi-a raportat că Ursu Gheorghe Emil are probleme medicale și trebuie transferat la Spitalul Penitenciar Jilava. Am fost de acord și i-am spus să ia și aprobarea ofițerului de serviciu pe unitate.

În ziua următoare, am aflat că Ursu Gheorghe Emil a decedat la Spitalul Jilava. Informația a fost aceea că a decedat după operație. Am raportat ierarhic această informație, respectiv col. Tudor Stănică, care mi-a spus că cei de la Direcția a VI – a a securității se vor ocupa de această problemă și că nu este treaba noastră. Nu am desfășurat nicio verificare în arest referitoare la Ursu Gheorghe Emil.

Nu-mi amintesc ca cineva de la procuratură să fi făcut vreo anchetă la acel moment. Eu, personal, nu am fost interogat de cineva, cu privire la acest aspect, la momentul noiembrie 1985.

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

Mi se prezintă astăzi la Secția Parchetelor Militare o declarație olografă din 17.03.1990. Îmi recunosc scrisul, nu-mi amintesc în fața cui am dat-o. De altfel, pe care le-am dat în timp cu privire la cazul Usu mi le mențin.

Referitor la ofițerii de la Direcția a VI – a a securității arăt că, pe unii dintre ei îi cunoșteam din vedere. În această categorie se încadrează și Pârvulescu Marin. Pe acesta și pe alții îi întâlneam la bufetul unității, dar relații apropiate nu am avut cu niciunul. Menționez că ofițerii din cadrul Direcției a VI – a a securității nu mi-au sollicitat informații despre Ursu Gheorghe Emil nici în timpul în care acesta s-a aflat încarcerat în Compartimentul arest al Direcției Cercetări Penale și nici după ce acesta a decedat.

Precizez că, în acea perioadă, eu împreună cu o escortă formată din subofițeri, participam la supravegherea unor arestați în timpul desfășurării unor activități pe șantierul din zona Băneasa a mun. București. Lipseam din unitate de dimineața până seara, cu excepția zilelor de duminică și a sărbătorilor legale. În lipsa mea activitățile din arest erau coordonate de locțiitorul meu, Ungureanu Marian.

Alte aspecte nu mai am de precizat.

Atât declar și semnez.

Declarația a fost luată între orele 10:10 și 16:15.

Declarația nu a fost înregistrată audio/audio video din lipsa mijloacelor tehnice.

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,